Krzysztof Pszeniczny

nr albumu: 347208 str. 1/3 Seria: 1

Niech Store = Var $\rightharpoonup_{fin}$ Val, Val = $\mathbb{Z}$, zaś $Exn = \{\mathfrak{E}, \mathfrak{B}\}$.

Zakładam, że dana jest funkcja $\mathcal{E}: \mathsf{Expr} \to \mathsf{Store} \rightharpoonup \mathsf{Val}$ oraz funkcja $\mathcal{B}: \mathsf{BExpr} \to \mathsf{Store} \to \{\top, \bot\}$.

Przyjmę, że pojawienie się instrukcji break poza pętlą, lub instrukcji escape przerywającej wszystkie pętle ma niezdefiniowane zachowanie (tj. nie określam semantyki takiego programu, można to traktować jako przerwanie obliczeń).

1 Semantyka dużych kroków

Relacja przejścia jest postaci:

$$\rightarrow \subseteq (\mathsf{BExpr} \sqcup \{\bot\}) \times \mathsf{Store} \times \mathsf{Instr} \times (\mathsf{Store} \sqcup (\mathsf{Store} \times \mathsf{Exn}))$$

Intuicyjnie: na "wejściu" mamy dany warunek logiczny sterujący najbardziej wewnętrzną pętlą, w której znajduje się aktualnie przetwarzana instrukcja (lub $\perp$ jeśli takiej nie ma), zaś w wyniku możemy zwrócić albo stan (jeśli nie doszło do przerwania żadnej pętli), albo podnieść "wyjątek" przerywający (przynajmniej) skrajnie wewnętrzną pętlę: $\mathfrak E$ oznaczający, że doszło do pomyślnego wykonania instrukcji escape, lub $\mathfrak B$, że doszło do pomyślnego wykonania instrukcji break.

Wartość z BExpr $\sqcup \{\bot\}$ będę zapisywał jako kontekst, tj. po lewej stronie znaku $\vdash$.

W poniższych regułach, jeśli po prawej stronie strzałki występuje r, to znaczy, że jest to element Store $\sqcup$ (Store $\times$ Exn), tj. nie precyzuję, czy wykonanie zakończyło się breakiem, escapem czy normalnie.

$$\begin{split} & \text{ASSIGN} \frac{}{\text{$c \vdash s$, $\mathbf{skip} \to s$}} \\ & \text{ASSIGN} \frac{}{\text{$c \vdash s$, $\mathbf{I}_1 \to s'$}} \frac{s' \in \text{Store} \quad c \vdash s', $\mathbf{I}_2 \to r$}{c \vdash s, $\mathbf{I}_1; $\mathbf{I}_2 \to r$} \\ & \text{COMP-EXN} \frac{c \vdash s, $\mathbf{I}_1 \to s', e$}{c \vdash s, $\mathbf{I}_1; $\mathbf{I}_2 \to s', e$} \\ & \text{IF-TRUE} \frac{\mathcal{B}[\![b]\!] s = \top \quad c \vdash s, $\mathbf{I}_1 \to r$}{c \vdash s, \text{if } b \text{ then } $\mathbf{I}_1 \text{ else } $\mathbf{I}_2 \to r$} \\ & \text{IF-FALSE} \frac{\mathcal{B}[\![b]\!] s = \bot \quad c \vdash s, $\mathbf{I}_2 \to r$}{c \vdash s, \text{if } b \text{ then } $\mathbf{I}_1 \text{ else } $\mathbf{I}_2 \to r$} \\ & \text{REPEAT-BREAK} \frac{b \vdash s, $\mathbf{I} \to s', \mathcal{B}$}{c \vdash s, \text{repeat } \mathbf{I} \text{ until } b \to s'} \\ & \text{REPEAT-ESCAPE} \frac{b \vdash s, $\mathbf{I} \to s', \mathcal{B}$}{c \vdash s, \text{repeat } \mathbf{I} \text{ until } b \to r$} \end{split}$$

(oczywiście można powyższą regułę rozpisać na dwie, w zależności, jaką wartość przyjmuje c, lecz chyba odwołanie się do semantyki escape jest czytelniejsze)

$$\begin{array}{c} \text{REPEAT} & b \vdash s, I \to s' \quad s' \in \text{Store} \quad c \vdash s', \text{repeat I until } b \to r \\ \hline & c \vdash s, \text{repeat I until } b \to r \\ \hline & c \vdash s, \text{repeat I until } b \to r \\ \hline & \text{ESCAPE-TRUE} & c \in \text{BExpr} \quad \mathcal{B}[\![c]\!]s = \top \\ \hline & c \vdash s, \text{escape} \to s, \mathfrak{E} \\ \hline & \text{BREAK-TRUE} & c \in \text{BExpr} \quad \mathcal{B}[\![c]\!]s = \top \\ \hline & c \vdash s, \text{break} \to s, \mathfrak{B} \\ \hline & \text{ESCAPE-FALSE} & c \in \text{BExpr} \quad \mathcal{B}[\![c]\!]s = \bot \\ \hline & c \vdash s, \text{escape} \to s \\ \hline & \text{BREAK-FALSE} & c \in \text{BExpr} \quad \mathcal{B}[\![c]\!]s = \bot \\ \hline & c \vdash s, \text{break} \to s \\ \hline \end{array}$$

Krzysztof Pszeniczny nr albumu: 347208 Seria: 1

str. 2/3

$\mathbf{2}$ Semantyka małych kroków

Niech EInstr = I | await b in I | forever I będzie rozszerzeniem zbioru instrukcji. Oczywiście zakładam, że programista nie ma dostępu do instrukcji await · in ani instrukcji forever. Zakładane znaczenie tych instrukcji jest takie, że forever jest pętlą nieskończoną, zaś await · in podaje warunek, który będzie sprawdzany przy break lub escape.

Relacja przejścia jest postaci:

$$\Rightarrow \subseteq (BExpr \sqcup \{\bot\}) \times Store \times EInstr \times (Store \sqcup (Store \times EInstr) \sqcup (Store \times Exn))$$

Wartość z BExpr ⊔ {⊥} będę zapisywał jako kontekst, tj. po lewej stronie znaku ⊢.

$$\begin{array}{l} \text{SKIP} \overline{c \vdash s, skip} \Rightarrow s \\ \\ \text{ASSIGN} \overline{c \vdash s, x := e \Rightarrow s \, [x \rightarrow \mathcal{E}\llbracket e \rrbracket s]} \\ \\ \text{COMP1} \overline{c \vdash s, I_1 \Rightarrow s', I_1' \quad I_1' \in \text{EInstr}} \\ \\ \text{COMP2} \overline{c \vdash s, I_1; I_2 \Rightarrow s', I_2'} \\ \\ \text{COMP3} \overline{c \vdash s, I_1; I_2 \Rightarrow s', I_2} \\ \\ \text{COMP3} \overline{c \vdash s, I_1; I_2 \Rightarrow s', e} \\ \\ \text{COMP3} \overline{c \vdash s, I_1; I_2 \Rightarrow s', e} \\ \\ \text{IF-TRUE} \overline{c \vdash s, \text{if b then } I_1 \text{ else } I_2 \Rightarrow s, I_1} \\ \\ \text{IF-FALSE} \overline{c \vdash s, \text{if b then } I_1 \text{ else } I_2 \Rightarrow s, I_2} \\ \\ \text{REPEAT} \overline{c \vdash s, \text{repeat } I \text{ until } b \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in (forever } I)} \\ \text{FOREVER} \overline{c \vdash s, \text{ forever } I \Rightarrow s, I; \text{ forever } I} \\ \\ \text{AWAIT} \overline{c \vdash s, \text{ await } b \text{ in } I \Rightarrow s', \text{ await } b \text{ in } I'} \\ \\ \text{AWAIT-BREAK} \overline{c \vdash s, \text{ await } b \text{ in } I \Rightarrow s', \text{ await } b \text{ in } I \Rightarrow s'} \\ \\ \text{AWAIT-ESCAPE} \overline{c \vdash s, \text{ await } b \text{ in } I \Rightarrow s', \text{ escape}} \\ \\ \text{BREAK-TRUE} \overline{c \vdash s, \text{ break} \Rightarrow s, \mathfrak{B}} \\ \\ \text{BREAK-FALSE} \overline{c \vdash s, \text{ break} \Rightarrow s, \mathfrak{B}} \\ \\ \text{ESCAPE-TRUE} \overline{c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s, \mathfrak{E}} \\ \\ \\ \text{ESCAPE-FALSE} \overline{c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s} \\ \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text{ escape} \Rightarrow s \\ \\ \hline c \vdash s, \text$$

3 Semantyka małych kroków (ciekawsze rozwiązanie)

Przedstawię jeszcze inne rozwiązanie, o innym podejściu (innym też od przykładowych rozwiązań z zeszłych lat, więc chyba mniej standardowym, choć moim zdaniem bliższym wizji operacji prawie wyłącznie na tekście programu).

Krzysztof Pszeniczny

nr albumu: 347208 str. 3/3 Seria: 1

Rozszerzmy składnię jak poprzednio, przy czym teraz relacja przejścia jest postaci:

$$\Rightarrow \subseteq Store \times EInstr \times (Store \sqcup (Store \times EInstr))$$

Ideą rozwiązania jest to, że nie opisuję nigdzie semantyki instrukcji break ani escape, w związku z tym nie jest konieczne przekazywanie ani warunku logicznego ani informacji o tym, czy nastąpiło break/escape. W zamian za to określę jedynie w regułach AWAIT-BREAK-TRUE, AWAIT-BREAK-FALSE, AWAIT-ESCAPE-TRUE i AWAIT-ESCAPE-FALSE znaczenie odpowiednich instrukcji break i escape jeśli te znajdują się jako pierwsza instrukcja wewnątrz await. W związku z tym zakładam odpowiednie nawiasowanie średników, tzn. że np. napis break; I reprezentuje dowolny ciąg instrukcji rozpoczynający się break.

$$\begin{array}{l} \text{SKIP} \overline{\hspace{1cm}} s, skip \Rightarrow s \\ \\ \text{ASSIGN} \overline{\hspace{1cm}} s, x := e \Rightarrow s \left[x \rightarrow \mathcal{E} \llbracket e \rrbracket s \right] \\ \\ \text{COMP1} \overline{\hspace{1cm}} s, I_1 \Rightarrow s', I_1' \\ \hline s, I_1; I_2 \Rightarrow s', I_1'; I_2 \\ \\ \text{COMP2} \overline{\hspace{1cm}} s, I_1 \Rightarrow s' \\ \hline s, I_1; I_2 \Rightarrow s', I_2 \\ \\ \text{IF-TRUE} \overline{\hspace{1cm}} \frac{\mathcal{B} \llbracket b \rrbracket s = \top}{s, \text{if } b \text{ then } I_1 \text{ else } I_2 \Rightarrow s, I_1} \\ \\ \overline{\hspace{1cm}} F \overline{\hspace{1cm}} s, \text{if } b \text{ then } I_1 \text{ else } I_2 \Rightarrow s, I_2 \\ \\ \text{REPEAT} \overline{\hspace{1cm}} s, \text{repeat } I \text{ until } b \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in } (\text{forever } I) \\ \\ FOREVER \overline{\hspace{1cm}} s, \text{forever } I \Rightarrow s, I; \text{forever } I \\ \\ AWAIT \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } I \Rightarrow s', \text{await } b \text{ in } I' \\ \\ AWAIT-BREAK-TRUE \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } (\text{break}; I) \Rightarrow s \\ \\ AWAIT-BREAK-FALSE \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } (\text{break}; I) \Rightarrow s, \text{escape} \\ \\ AWAIT-BREAK-FALSE \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } (\text{break}; I) \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in } I \\ \\ AWAIT-BREAK-FALSE \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } (\text{break}; I) \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in } I \\ \\ AWAIT-BREAK-FALSE \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } (\text{break}; I) \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in } I \\ \\ AWAIT-ESCAPE-FALSE \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } (\text{break}; I) \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in } I \\ \\ AWAIT-ESCAPE-FALSE \overline{\hspace{1cm}} s, \text{await } b \text{ in } (\text{escape}; I) \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in } I \\ \\ \hline \hspace{1cm} s, \text{await } b \text{ in } (\text{escape}; I) \Rightarrow s, \text{await } b \text{ in } I \\ \\ \end{array}$$

Warto zauważyć, że jedyny sposób na pojawienie się instrukcji await to użycie reguły REPEAT, która umieszcza forever jako podinstrukcję. Łatwo widać (przez indukcję po liczbie kroków), że jeśli s, forever $I \Rightarrow^* s', I'$ oraz $I' \neq$ forever I, to $I' = I_1; I_2$, w szczególności ostatnią składową ciągu średników będzie samo forever I, a zatem nie muszę nadawać semantyki napisowi await b in break (tj. wiem, że zawsze po break będzie średnik) etc.